

ΑΓΡΥΠΙΝΟ ΜΑΤΙ

Ο οικοδόμος XT217 σηκώνεται στις 5 τα ξημερώματα, πίνει μια γουλιά από τον καφέ που του έχει ετοιμάσει η γυναίκα του και χωρίς να αποχαιρετίσει βγαίνει στο δρόμο. Περπατά βιαστικός γιατί τα λεπτά είναι μετρημένα για να φτάσει στο τρένο. Σήμερα όμως, στη θέα μιας κοπέλας που περιμένει στην είσοδο αποσπάται. Αλλάζει πεζοδρομιο, την πλησιάζει μυστικά και όταν περνά δίπλα της βάζει το χέρι του στον καβάλο της. Η κοπέλα φωνάζει, μετά τον προσβάλλει θυμωμένη: «Γουρούνι!». Αυτός ενώ απομακρύνεται βγάζει τη γλώσσα του και την κουνάει με αληθινή λαγνεία, σαν σαύρα. Ακριβώς αυτή τη στιγμή ανοίγει η πόρτα και βγαίνει ένας μεγαλόσωμος νέος. Η κοπέλα δείχνει τον οικοδόμο XT217: «Αυτός ήταν!». Ο νεαρός τον ακολουθεί με ταχύ ρυθμό και δυο δρασκελιές τον αρπάζει, καθώς ο XT217 έκπληκτος γυρίζει για να συνειδητοποιήσει ποιος τον κρατάει, ο μεγαλόσωμος νεαρός του ρίχνει μια ξεγυρισμένη σφαλιάρα η οποία τον κάνει να πέσει στο πάτωμα. Με αυτόν τον τρόπο σήμερα ο XT217 χάνει το τρένο των 6:07 και φτάνει αργά στη δουλειά.

Ο επιβλέπων της οικοδομής τον απειλεί και τον εξευτελίζει μπροστά στους συναδέλφους του- δεν είναι η πρώτη φορά που αργεί και η ασυνέπεια βγάζει από τα ρούχα του τον επιβλέποντα.

Το απόγευμα XT217, τρώει τα νύχια του ενώ αφηρημένος τοποθετεί τα πλακάκια. Η ουρά στο ταμείο επείγουσας εξυπηρέτησης είναι ατελείωτη. Περιμένει τρεις ώρες στην αίθουσα αναμονής. Εκ νέου χάνει το τρένο- αυτό τον 19:39 με το οποίο συνήθως γυρίζει σπίτι. Αυτή ειδικά η αναποδιά τον εκνευρίζει γιατί μόλις διέσχισε ένα δρόμο που επικρατεί κομφούζιο, για να δοκιμάσει αν οι πόρτες έκλειναν όταν ήδη έπαιρνε την απόφαση για το τελικό σάλτο. Γυρίζει με το τρένο των 20:39- μετά τις 20:00 φεύγει μόνο ένα κάθε ώρα.

Ανοίγει την πόρτα του αιθριου με το αριστερό χέρι- το δεξί το έχει στο γύψο. Προσέχει ένα σημείωμα στον ανελκυστήρα: ΕΚΤΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ. Φτάνει στο διαμέρισμα εξαντλημένος, εξασθενημένος. Ανοίγει την τηλεόραση. Είχε πολύ τύχη. Ο αγώνας του αιώνα ακόμα δεν έχει αρχίσει. Ξαπλώνει στον καναπέ και ενώ κατευνάζει τα νεύρα του με ενάμιση πακέτο τσιγάρα Ducados, εξαγριώνεται καθώς η

ομάδα του τρώει μια ιστορική βροχή από γκολ. Τους αποκλείουν από το Champions League. Και τώρα μάλιστα, είναι πραγματικά θυμωμένος. Ντρέπεται για το παιχνίδι των δικών του. Τον έκαναν ρεζίλι. Γι αυτό σε λίγα λεπτά θα χτυπήσει το τηλέφωνο και ο ML193, κοντινός φίλος και φανατικός οπαδός της αντίθετης ομάδας, τον κοροϊδεύει. Με αποτέλεσμα: το θορυβώδες κουδούνισμα του τηλεφώνου αρχίζει να αντηχεί στην τραπεζαρία και ο XT217 αγχωμένος, ξεσπαι σε φωνές: «Μην το σηκώνεις...Είναι ο ML193...θέλει να με ταπεινώσει!». Η γυναίκα που ήταν στην κουζίνα, ετοιμάζοντας το δείπνο τον κοιτά αντιτιθέμενη και το σηκώνει. Ο XT217 σηκώνεται μεμιάς, βγάζει το καλώδιο που συνδέει το τηλέφωνο με ένα τράβηγμα και ορμά στη γυναίκα του. Πρώτα τη λέει άχρηστη και μετά της αστράφτει μια σφαλιάρα που της ανοίγει την μύτη. (Επιβεβαιώνοντας ότι τα πράγματα χειροτέρευαν, η κόρη, που διάβαζε σε μια γωνία της τραπεζαρίας, παίρνει το βιβλίο, πάει προς την πόρτα και εξαφανίζεται). Η γυναίκα αντιδρά θυμωμένα: επωφελείται την απερίσκεψία του συζύγου, ο οποίος γυρίζει ευχαριστημένος στον καναπέ για να τοποθετήσει το τηλέφωνο στη θέση του. Αν και σε πρώτη φάση, το χτύπημα τον αφήνει εκτός μάχης, ο XT217 δεν αργεί να ανακτήσει τις αισθήσεις του και συνέρχεται. Γεμάτος θυμό καταδιώκει την γυναίκα του με μοναδικό στόχο να την ξυλοκοπήσει. Αυτή ενώ τρέπεται σε φυγή, πετάει τα αντικείμενα που βρίσκει μπροστά της- δυο ποτήρια, μια κανάτα, μια καδραρισμένη οικογενειακή φωτογραφία. Αυτός τα αποφεύγει όλα με μια φοβερή τεχνική. Αλλά δεν είναι ικανός να αποφύγει το μεγαλύτερο αντικείμενο: η τηλεόραση τον πετυχαίνει στο στήθος και τον σωριάζει. Ανασηκώνεται βρίζοντας. Οι φωνές χειροτερεύουν για μερικά λεπτά. Κραυγάζει με ουρλιαχτά. Η κατάσταση του φαίνεται από τις φλέβες στους κροτάφους του. Είναι ποτάμια θυμού. Ο οικοδόμος είναι εκτός εαυτού. Ο XT217 κοιτά προς όλες τις κατευθύνσεις. Δε τη βρίσκει. Τότε περπατά κατευθείαν προς την κούνια και αρπάζει το μωρό. Με το μωρό στα χέρια απειλεί τη γυναίκα του: αν δεν σταματήσει να τον πρήζει θα το πετάξει από το παράθυρο. Η γυναίκα γυρίζει στην τραπεζαρία. Λαχανιάζει' στο τρεμάμενο χέρι της γραπώνει ένα μαχαίρι. Τον προσβάλλει « Δειλέ, τρελέ, πέτα το!». Ο XT217 τυφλωμένος από τις προσβολές , πετά το παιδί του από το παράθυρο του πέμπτου ορόφου.

Σταματάει ο χρόνος.

Μια βαρεία σιωπή τους κάνει να ξαναβρούν τα λογικά τους. Εκείνη πετάει το μαχαίρι και σπεύδει να κατεβεί τις σκάλες. Αυτός πέφτει στα γόνατα του και ξεσπάει σε δάκρυα με λυγμούς από την απόγνωση του. Όταν η γυναίκα φτάνει στο δρόμο δε

βρίσκει το μωρό. Προς έκπληξη δεν υπάρχει κανένα ίχνος: ούτε πτώμα ,ούτε εντόσθια, ούτε κηλίδες αίματος. Ψάχνει σε όλο το δρόμο και κοιτάει κάτω από τα αυτοκίνητα. Αλλά δε βλέπει κανένα σημάδι. Η γυναίκα πάει πάνω κάτω' «Τι μπορεί να έχει συμβεί;». Η μητέρα θα χαραμίσει το υπόλοιπο της ζωής της κάνοντας υποθέσεις. Αλλά ποτέ δε θα είναι ικανή να φτάσει στην αλήθεια. Το μωρό προσγειώθηκε πάνω σε ένα φορτηγό που μετέφερε δέματα με άχυρο. Το ότι το υλικό ήταν μαλακό, συγκράτησε την πτώση του νεογέννητου, Σώζοντας του τη ζωή. Δυστυχώς το μωρό έχασε το δεξί του μάτι.

* * *

Την επόμενη μέρα, η γυναίκα του μεταφορέα, αντιλαμβάνεται κάποια αδύναμα αναφιλητά, ενώ σκουπίζει το γκαράζ. Ανακαλύπτει το μωρό και καθώς προβλήματα γονιμότητας της στέρησαν τους απογόνους το λαμβάνει σα θείο Δώρο. Η βιβλική επιγευση της εύρεσης , κάνει τη θετή μητέρα να το ονομάσει Μώυση. Κάνει γρήγορους παραλληλισμούς και πείθεται ότι το σημάδι της μεγαλοφροσύνης προκαθορίζει τη ζωή του μωρού.

Αλλά ο Μώυσης έχει μια παιδική ηλικία , γραμμική , σταθερή. Και οι σκανταλιές των υπόλοιπων παιδιών αλλάζουν την προκαθορισμένη ομαλότητα. Εκ των πραγμάτων, στο νηπιαγωγείο, μόλις συνειδητοποιούν ότι του λείπει ένα μάτι, του αποδίδουν το παρατσούκλι, «ο τυφλός». Μερικά χρόνια αργότερα όταν οι συμμαθητές του μεγαλώνουν και αυξάνουν το λεξιλόγιο τους, το τελειοποιούν περισσότερο και τον ονομάζουν « μονόφθαλμο». Τελικά ήδη στο λύκειο εμβαθύνοντας στην κλασσική μυθολογία ορίζουν την ακριβή έννοια και αυτή θα είναι το προσωπικό και αμετάβλητο παρωνύμιο του «ο Κύκλωπας».

Η μοναδικότητα της ζωής του Μωυση, του Κύκλωπα, ξεκινά μια ωραία μέρα την οποία οι φίλοι του υφίστανται έναν αστυνομικό έλεγχο. Εν όψη της αδυναμίας να κατεβάσει τα παράθυρα του αυτοκινήτου και να ξεφορτωθεί «το πράμα» - απ' τη μια άκρη ως την άλλη του αυτοκινήτου η αστυνομία τους φωτίζει με φακούς- όλοι διασκορπίζονται. Τότε ο Κύκλωπας έχει μια φαινή ιδέα. Τελικά θα δώσει μια ανατροπή στην ύπαρξη του. Βγάζει το γυάλινο μάτι και στο κενό που μένει, βάζει το χασίς. Μετά τοποθετεί και πάλι το μάτι.

Αυτή η εφευρετική διαδικασία, που στην αρχή δεν είχε άλλο στόχο από το να τον βγάλει από τη δύσκολη θέση, ξαφνικά του φανερώνει έναν ορίζοντα γεμάτο προσδοκίες και ο κύκλωπας δεν μπορεί να αντισταθεί στον πειρασμό να γίνει βαποράκι.

Αν και η τρυπά δεν είναι πολύ μεγάλη, μπορεί να κρύψει με ευκολία πέντε έκσταση και δυο γραμμάρια κοκαΐνη...

Η μέθοδος είναι πολύ αποτελεσματική. Κάθε Σαββατοκύριακο ασχολείται με αυτό. Μέσα σε λίγους μήνες αφήνει τη δουλεία του και αποφασίζει να διοχετεύσει όλη του την ενέργεια αποκλειστικά στην εκμετάλλευση του αποδοτικού εσώκλειστου κενού του.

Αυτό το Σάββατο, εκτός από το να κάνει εμπόριο, θέλει να φλερτάρει. Στην πιστά της disco αφαιρεί το γυάλινο μάτι, παίρνει ένα χάπι από την τρύπα και το πουλά σε καλή τιμή. Παίρνοντας το χρήμα, το μάτι γλίστρησε μέσα από τα δάχτυλα του, αναπηδά στο πάτωμα σαν μπαλάκι του ring-pong και μια κοπέλα το κάνει κομμάτια με ένα ποδοπάτημα. Αυτή ζητά συγνώμη και αυτός της λέει να μην ανησυχεί γιατί έχει ανταλλακτικό. Της εξηγεί και τη διάφορα. Αυτό το μάτι, το οποίο φυλάσσει σε μια δερμάτινη θήκη, είναι το μάτι του raver και το χρησιμοποιεί μόνο όταν παίρνει έκσταση. Αυτό έχει την κόρη του ματιού πιο διασταλμένη και αποτελείται από ένα σύμπλεγμα αρτηριών που παράγουν μια υπερρεαλιστική φόρμα, ώστε έτσι όταν παίρνει ναρκωτικά να κάνει παιχνίδι με το άλλο μάτι. Παρότι σήμερα δεν ήθελε να το βάλει (γιατί καίγεται από επιθυμία να εξασκήσει τη πράξη του ζευγαρώματος και αν πάρει χάπια αποπροσανατολίζεται, αδιαφορεί για το θέμα και καταλήγει κολλημένος στο ηχείο σαν να ήτανε φυτό και στο τέλος στο σπίτι παραπονούμενος για τον ξεπεσμό στη μοναξιά) οι καταστάσεις τον υποχρεώνουν να καταναλώσει τοξικές ουσίες. Η κοπέλα γελάει και γνωρίζονται. Τώρα χορεύουν μαζί και κάθε φορά που εκείνη αφαιρείται αυτός το επωφελείται για να της βάλει το μάτι στον κόλο. Αλλά σταδιακά και ασυνείδητα, όσο πιο πολύ δρουν τα χημικά τόσο πιο πολύ απορροφούν οι αισθήσεις του τους ηλεκτρονικούς παλμούς του ηχείου.

Πέντε ώρες πιο μετά, στις δέκα το πέρσι κάνει ποδήλατο σε μια λεωφόρο. Πάντα όταν γυρνά σπίτι με το ποδήλατο και πρέπει να ανέβει εκείνο το δρόμο τον τόσο απόκρημνο, καταριέται τους υπεύθυνους της Γενικής Διοίκησης Κυκλοφορίας που αρνούνται την άδεια οδήγησης στους μονόφθαλμους. «Γιατί δεν μας αφήνουν να οδηγήσουμε αυτοί οι πούστηδες;» επαναλαμβάνει συνεχεία. Ενώ αναμασάει όλων των ειδών τις κατηγορίες, ένα κουνούπι μπαίνει στο αριστερό του μάτι. Ο κύκλωπας χάνει στιγμιαία την όραση του, εκτροχιάζεται από τον δρόμο, μπαίνει στο αντίθετο ρεύμα και ένα φορτηγό που έρχεται μετωπικά τον χτυπάει. Η σύγκρουση κάνει το μάτι του raver να πεταχτεί, το οποίο κατρακυλάει κάτω στο δρόμο και θα σταματήσει στο πάρκο που βρίσκεται κάθετα στο τέρμα της λεωφόρου.

Εκεί το μαζεύει ο Miguel, ο εγγονός του XT217, που λέει στον παππού του: «Κοίτα τι ωραίο μάρμαρο», και του το δείχνει. Ο XT217 παίρνει το γυάλινο μάτι και το παρατηρεί. Νιώθει μια ανατριχίλα που του σηκώνει τις τρίχες του σβέρκου. «Αυτό δεν είναι μάρμαρο άχρηστε!», μουρμουρίζει ο παππούς και σκάει μια σφαλιάρα στον εγγονό του. Το παιδί κλαίει. Ο γέρος πετάει το μάτι κάτω και το κατουράει. Ανακατεμένο με τη σκόνη από τα βήματα των περαστικών, σπάει σε μικρά γυαλάκια που ο αέρας με το πρώτο φύσημα στροβιλίζει και σκορπίζει.